

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

26. května 2016*

„Kasační opravný prostředek — Projekty financované Evropskou unií v oblasti výzkumu — Audit, při němž byly konstatovány nesrovnalosti ve vedení určitých projektů — Rozhodnutí Komise, jímž se přerušují platby prováděné v rámci určitých projektů — Žaloba na náhradu škody — Zamítnutí — Odůvodnění“

Ve věci C-224/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 15. května 2015,

Rose Vision SL, se sídlem v Pozuelo de Alarcón (Španělsko), zastoupená J. J. Marínem Lópezem, abogado,

navrhovatelka,

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená R. Lyalem a M. Siekierzyńskou, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení L. Bay Larsen (zpravodaj), předseda senátu, D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan a M. Vilaras, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

- 1 V rámci svého kasačního opravného prostředku se společnost Rose Vision SL domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 5. března 2015, Rose Vision a Seseña v. Komise (T-45/13, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:138), v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl její žalobu na neplatnost a na náhradu škody.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Rose Vision, obchodní společnost v likvidaci, uzavřela s Evropskou komisí jednající jménem Evropské unie pět dohod o dotaci (dále jen „dohody“) v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013), včetně dohody č. 246910 o projektu „FutureNEM“.
- 3 V souladu se všeobecnými podmínkami „FP7“ použitelnými na tyto dohody (dále jen „všeobecné podmínky“) Komise pověřila své útvary interního auditu, aby provedly finanční audit navrhovatelkou vedeného projektu „FutureNEM“.
- 4 Návrh zprávy o auditu vypracovaný útvary Komise pro interní audit pod číslem 11-INFS-025 byl navrhovatelce předán dne 2. února 2012.
- 5 V návrhu této zprávy o auditu se uvádělo, že navrhovatelka v účetnictví neuváděla způsobilé náklady, faktury a úroky, a bylo tedy nutné konstatovat, že z finančního hlediska vedla uvedený projekt nepřijatelným způsobem a nesplnila povinnosti sjednané v dohodě o projektu „FutureNEM“.
- 6 Po dvou neformálních schůzkách navrhovatelka předložila dne 30. března 2012, tj. k datu vypršení stanovené lhůty, komentáře k uvedenému návrhu a předala Komisi doplňující podklady.
- 7 Dne 21. května 2012 Komise zaslala navrhovatelce dopis, v němž jí oznámila, že se v souladu s všeobecnými podmínkami rozhodla přerušit platby za druhé období projektu „FutureNEM“.
- 8 Dne 31. července 2012 Komise informovala navrhovatelku, že doplňující podklady ani komentáře k předmětnému návrhu zprávy o auditu, které poskytla, nemění nic na závěru Komise o nezpůsobilosti některých nákladů, neboť tyto náklady nebyly skutečné, hospodárné a nezbytné. Komise dále umožnila navrhovatelce, aby předložila nové vyjádření, což tato učinila dne 30. srpna 2012.
- 9 Dne 9. října 2012 dokončily útvary Komise pro interní audit zprávu o auditu č. 11-INFS-025, v níž dospěly k závěru, že některé zaměstnanecké náklady nebyly způsobilé z důvodu, že nebylo splněno několik bodů všeobecných podmínek.
- 10 V následujících měsících došlo k výměně názorů o důsledcích tohoto závěru pro projekt „FutureNEM“ a další projekty, kterých se navrhovatelka účastnila. Navrhovatelce bylo mimo jiné doručeno oznámení o dluhu s částkou, která měla být vrácena v rámci projektu „FutureNEM“.
- 11 V dohodách byla začleněna doložka, podle níž má Tribunál a v případě kasačního opravného prostředku Soudní dvůr výlučnou pravomoc rozhodovat veškeré spory mezi stranami týkající se platnosti, plnění či výkladu uvedených dohod, jakož i platnosti rozhodnutí Komise, jimiž jsou ukládány platební povinnosti.

Žaloba podaná k Tribunálu a napadený rozsudek

- 12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. ledna 2013 podala společnost Rose Vision a její správce žalobu, v níž se mimo jiné domáhala náhrady škody ve výši 5 854 264 eur, která jí údajně vznikla v důsledku jednání Komise.

K přípustnosti

- 13 Komise nejprve namítala, že žaloba společnosti Rose Vision a jejího správce je nepřijatelná z důvodu bezpředmětnosti, v reakci na což Tribunál v bodě 38 napadeného rozsudku upřesnil předmět sporu s tím, že návrhová žádání žalobkyně před Tribunálem se týkají zprávy o auditu č. 11-INFS-025 a dopisu Komise ze dne 21. května 2012, v němž bylo na základě uvedené zprávy rozhodnuto o přerušení plateb na projekt „FutureNEM“.
- 14 Poté, co Tribunál takto vymezil předmět sporu, se zabýval dalšími námitkami nepřijatelnosti, které Komise uplatnila ve vztahu k jednotlivým návrhovým žádáním, a zamítl je.

K věci samé

- 15 Pokud jde o jednotlivá porušení dohod namítaná žalobkyní před Tribunálem, Tribunál v bodě 87 napadeného rozsudku připomněl, že Komisi bylo vytýkáno, že porušila smluvní ujednání sjednaná v dohodě o projektu „FutureNEM“, jež se vázala zprvu k postupu při auditu, zadruhé k přerušení plateb a zatřetí k důvěrnosti auditu.
- 16 Pokud jde o argument založený na údajném porušení smluvních ujednání upravujících přerušení plateb, v bodech 99 a 101 napadeného rozsudku je zdůrazněno, že z posouzení závěrů učiněných v návrhu zprávy o auditu č. 11-INFS025 vyplývá, že dostatečným způsobem odůvodňují přerušení plateb. Tyto závěry již prokazují, že došlo k vynaložení určitých zaměstnaneckých nákladů, které nebyly způsobilé, jakož i to, že byla porušena některá smluvní ujednání, což bylo potvrzeno v konečné verzi uvedené zprávy o auditu, ve vztahu k níž navrhovatelka neposkytla Tribunálu žádné informace, které by mohly závěry v ní uvedené zpochybnit.
- 17 Tribunál proto tento argument zamítl jako neopodstatněný. Tribunál poté zamítl i ostatní argumenty, které mu byly předloženy, a s ním i celou žalobu.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 18 Společnost Rose Vision navrhuje, aby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil.
- 19 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil Rose Vision náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 20 Na podporu kasačního opravného prostředku překládá navrhovatelka pět důvodů.
- 21 V tomto případě je třeba se zabývat nejprve druhým důvodem kasačního opravného prostředku založeným na neodůvodnění napadeného rozsudku.

Argumentace účastnic řízení

- 22 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení spočívajícího v nedostatečném odůvodnění, když v bodě 99 napadeného rozsudku konstatoval, že již návrh zprávy o auditu č. 11-INFS-025 ze dne 2. února 2012 dokládá, že došlo k vynaložení určitých zaměstnaneckých nákladů, které nebyly způsobilé, jakož i to, že byla porušena některá smluvní ujednání, což bylo potvrzeno i v konečné verzi uvedené zprávy o auditu.
- 23 Komise tvrdí, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být považován za neopodstatněný. Napadený rozsudek totiž podle ní výslovně uvádí argumenty obou účastnic řízení a jsou z něj patrné úvahy Tribunálu.

Závěry Soudního dvora

- 24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí z odůvodnění napadeného rozsudku jasně a jednoznačně vyplývat úvahy Tribunálu, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí rozhodnutí a Soudní dvůr mohl vykonat přezkum (viz zejména rozsudek ze dne 11. června 2015, EMA v. Komise, C-100/14P, nezveřejněný, EU:C:2015:382, bod 67 a citovaná judikatura).
- 25 Povinnost uvést odůvodnění však neznámá, že musí Tribunál poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu, a odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč Tribunál nepřijal jejich argumenty, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat soudní přezkum (rozsudky ze dne 22. října 2014, British Telecommunications v. Komise, C-620/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2309, bod 56, jakož i ze dne 11. června 2015, EMA v. Komise, C-100/14P, nezveřejněný, EU:C:2015:382, bod 75).
- 26 Otázka, zda je odůvodnění rozsudku Tribunálu rozporné nebo nedostatečné, představuje právní otázku, kterou je jako takovou možno uplatnit v rámci kasačního opravného prostředku (viz zejména rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Planet v. Komise C-314/11P, EU:C:2012:823, bod 63).
- 27 Pokud jde zaprvé o zaměstnanecké náklady, Tribunál v bodě 99 napadeného rozsudku připomněl, že již závěry učiněné v návrhu zprávy o auditu č. 11-INFS-025 dokládaly, že došlo k vynaložení určitých zaměstnaneckých nákladů, které nebyly způsobilé.
- 28 Pokud jde zadruhé o porušení některých smluvních ujednání, která Tribunál konstatoval v bodě 99 napadeného rozsudku, tato ujednání v něm nejsou konkretizována.
- 29 Z bodu 101 napadeného rozsudku přitom vyplývá, že navrhovatelka kritizovala zprávu o auditu, na jejímž základě došlo k přerušení plateb v rámci projektu „FutureNEM“, s poukazem na početné chyby a nepřesnosti. Z bodu 32 napadeného rozsudku dále vyplývá, že navrhovatelka tvrdila, že uvedená zpráva nebyla po obsahové stránce v souladu s pravidly pro audit, a to konkrétně s finančními pokyny.
- 30 Tribunál však v tomto případě pouze konstatoval, že navrhovatelka nepředložila žádnou informaci, na jejímž základě by bylo možné zpochybnit závěry učiněné v této zprávě o auditu.
- 31 Je proto třeba konstatovat, že úvahy Tribunálu nevyplývají z odůvodnění napadeného rozsudku jasně a jednoznačně (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Komise v. Planet, C-314/11 P, EU:C:2012:823, bod 66), jelikož v něm neuvedl, proč nejsou námitky navrhovatelky k závěrům učiněným v dotčené zprávě s to tyto závěry zpochybnit. Za těchto podmínek se zúčastněné osoby

nemohou seznámit s důvody, které vedly k přijetí tohoto rozsudku, a Soudní dvůr nemůže vykonat přezkum. Takové apodiktické odůvodnění znemožňuje Soudnímu dvoru posoudit, zda si úvahy, z nichž Tribunál při rozhodování vycházel, vzájemně neodporují.

- 32 Z toho vyplývá, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož nesplnil povinnost uvést odůvodnění.
- 33 Druhému důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba vyhovět a kasační opravný prostředek je třeba považovat za opodstatněný, aniž je třeba se zabývat ostatními důvody, které navrhovatelka uvedla na podporu kasačního opravného prostředku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. října 2013, Isdin v. Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, bod 30).
- 34 Z toho vyplývá, že napadený rozsudek musí být zrušen v rozsahu, v němž se týká společnosti Rose Vision.
- 35 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí. V projednávané věci je třeba konstatovat, že spor není ve stavu, v němž by o něm soudní řízení dovolovalo rozhodnout.
- 36 Je tedy třeba vrátit věc zpět Tribunálu s tím, že o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 5. března 2015, Rose Vision a Seseña v. Komise (T-45/13, nezveřejněný, EU:T:2015:138), se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Rose Vision SL.**
- 2) **Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.**
- 3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.